

Sygn. akt XI Ka 406/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Włodzimierz Śpiewła – spr.

Sędziowie: SO Ewa Bogusz - Patyra

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Kwaśnickiej

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013 roku

sprawy M. C. (1) i Ł. S.

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 19 lutego 2013 r. sygn. akt II K 1931/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż orzeczony na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody nie dotyczy oskarżonych M. C. (1) i Ł. S.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od wydatków w postępowaniu odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt. XI Ka 406/13

UZASADNIENIE

R. G., M. C. (2), M. C. (1) i Ł. S. zostali oskarżeni o to, że w dniu 6 lipca 2009 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu uzyskania przez R. G. odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia AC samochodu marki N. (...)nr rej. (...)zawartej z Towarzystwem (...) S.A, M. C. (2), M. C. (1) i Ł. S. upozorowali kradzież z włamaniem tegoż pojazdu zabierając go z parkingu przed centrum handlowym (...)po uprzednim otwarciu drzwi i uruchomieniu silnika przy użyciu zapasowego kluczyka, po czym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, R. G. wprowadziła w błąd pracowników wymienionego towarzystwa ubezpieczeniowego co do faktu i okoliczności zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wypłaty odszkodowania doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmy w kwocie 58 000 złotych poprzez wypłatę nienależnego odszkodowania, przy czym M. C. (2) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia 4 lat i 7 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej w rozmiarze 11 lat wyrokiem Sądu Krajowego w Hof (RFN) z dnia 14 września 2004 roku w sprawie Js 3413/02 za kradzież zuchwale dokonane w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a M. C. (1) w ciągu pięciu lat od odbycia 4 lat i 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej w rozmiarze 5 lat i 6 miesięcy wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim Roki

Sądowe w Parczewie z dnia 19 kwietnia 2006 roku w sprawie II K 19/06/P za przestępstwa z art. 279 § 1 kk i inne tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w stosunku do R. G.i Ł. S.a z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w stosunku do M. C. (2) i M. C. (1).

R. G. została oskarżona o to, że w dniu 6 lipca 2009 roku zawiadomiła Komendę Miejską Policji w L. o kradzieży z włamaniem samochodu marki N. (...) nr rej. (...) na szkodę (...) S.A. wiedząc, że przestępstwa nie popełniono oraz będąc uprzedzoną o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, złożyła fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym o sygnaturze RSD – 952/09 prowadzonym przez Komendę Miejską Policji w L. w ten sposób, że opisała okoliczności fikcyjnej kradzieży z włamaniem tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 kk w zb. z art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

M. C. (2) został oskarżony o to, że w lipcu 2009 roku, chcąc aby R. G. zawiadomiła Komendę Miejską Policji w L. o kradzieży z włamaniem samochodu marki N. (...) nr rej. (...) na szkodę (...) S.A. wiedząc, że przestępstwa nie popełniono oraz będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, złożył fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym o sygnaturze RSD – 952/09 prowadzonym przez Komendę Miejską Policji w L. w ten sposób, że opisał okoliczności fikcyjnej kradzieży z włamaniem, nakłonił ją do tego tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk w zb. z art. 238 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

M. C. (2) i M. C. (1) zostali oskarżeni o to, że w dniu 6 lipca 2009 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu, usunęli znaki identyfikacyjne samochodu marki N. (...) nr rej. (...) nr VIN: (...). o przestępstwo z art. 306 kk.

Sąd Rejonowy w Radziniu Podlaskim z dnia 19 lutego 2013 roku R. G. uznał za winną popełnienia zarzucanych jej czynów I i II i skazał ją: za czyn I z mocy art. 286 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz z mocy art. 33 § 2 kk orzekł wobec niej 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i za czyn II w oparciu o powołane wyżej zbiegające się przepisy, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 233 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na zasadzie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczone w ten sposób kary pozbawienia wolności oskarżonej połączył i jako łączną wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat;

M. C. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów I, III i IV i skazał go: za czyn I z mocy art. 286 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz z mocy art. 33 § 2 kk orzekł wobec niego 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i za czyn III w oparciu o powołane wyżej zbiegające się przepisy, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 233 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 19 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn IV z mocy art. 306 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na zasadzie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczone w ten sposób kary pozbawienia wolności oskarżonemu połączył i jako łączną wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo temu oskarżonemu zawiesił na okres próby 5 (pięciu) lat;

M. C. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów I, IV i skazał go: za czyn I z mocy art. 286 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz z mocy art. 33 § 2 kk orzekł wobec niego 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych i za czyn IV z mocy art. 306 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na zasadzie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczone w ten sposób kary pozbawienia wolności oskarżonemu połączył i jako łączną wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo temu oskarżonemu zawiesił na okres próby 5 (pięciu) lat;

Ł. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu I i za ten czyn z mocy art. 286 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz z mocy art. 33 § 2 kk orzekł wobec niego 80 (osiemdziesiąt) stawek

dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych; w oparciu o art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił temu oskarżonemu na okres próby 4 (czterech) lat;

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A V. (...) Al. (...) w W. kwoty 58 000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) złotych;

W myśl art. 63 § 1 kk na poczet kar grzywny zaliczył R. G.okres zatrzymania w dniu 11 września 2012 roku a Ł. S.w dniu 16 października 2012 roku uznając w ten sposób wobec nich grzywny za uiszczone do wysokości 2 stawek dziennych; zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa: od R. G.620 złotych, od M.i M.C. i od Ł. S.po 500 złotych opłaty i obciążył ich wydatkami w kwotach po 90 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżył powyższy wyrok w części przeciwko M. C. (1) oraz Ł. S. na korzyść w zakresie orzeczenia o karze. Wyrokowi zarzucił mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego procesowego, mianowicie art. 335 § 1 kpk, polegające na uwzględnieniu prawidłowych wniosków prokuratora o skazanie M. C. (1) i Ł. S. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie następnie wyroku niezgodnego z tymi wnioskami poprzez zobowiązanie oskarżonych do solidarnego wspólnie z R. G. i M. C. (2) naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Towarzystwa (...) S.A. kwoty 58.000 zł, podczas gdy taki środek karny zawierały tylko wnioski dotyczące R. G. i M. C. (2).

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nałożenie obowiązku naprawienia szkody solidarnie na R. G. i M. C. (2).

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna.

Sąd pierwszej instancji niewątpliwie dopuścił się podniesionego w apelacji uchybienia – tj. obraży art.343 § 6 kpk i art.335 § 1 kpk – orzekając co do środka karnego inaczej niż wynikało to z wniosku złożonego przez prokuratora, a mianowicie stosując go również wobec oskarżonych, w odniesieniu do których nie był wnioskowany.

Dlatego też wyrok należało zmienić w zaskarżonej części, a wobec braku uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, w pozostałej części utrzymać w mocy.

Sąd zwolnił oskarżonych od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że za takim rozstrzygnięciem przemawiają względy słuszności.